

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci navrhovatele: **M. K.**, proti odpůrcům: 1) **Magistrát hlavního města Prahy**, Praha 1, Mariánské náměstí 2, 2) **TROJKOALICE SZ, KDU-ČSL, STAN**, volební zmocněnec Miroslava Menclová, Praha 1, Karmelitská 373/25, 3) **Česká strana sociálně demokratická**, Praha 1, Hybernská 7, zastoupena JUDr. et Ing. Petr Petřílek, Ph.D., advokátem se sídlem Úvaly, Dvořákova 1624, 4) **Komunistická strana Čech a Moravy**, Politických vězňů 9, Praha 1, 5) **ANO 2011**, Praha 4, Pyšelská 2361/4, 6) **Česká pirátská strana**, Řehořova 943/19, Praha 3, 7) **Občanská demokratická strana**, Praha 4, Doudlebská 1699/5, 8) **TOP 09**, Praha 1, Újezd 450/40, Michnův palác, v řízení o návrhu na vydání rozhodnutí o neplatnosti voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy ve dnech 10. a 11. října 2014,

t a k t o :

I. Návrh na neplatnost voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy ve dnech 10. a 11. října 2014 se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Navrhovatel se včas podaným návrhem domáhal vyslovení neplatnosti voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy. V návrhu uvedl, že ve volbách do Zastupitelstva hlavního města Prahy tvořilo celé území jeden volební obvod. Každý volič oprávněný volit v těchto volbách mohl udělit svůj hlas maximálnímu počtu členů zastupitelstva, tj. 65. Na svém volebním lístku navrhovatel označil křížkem jednu volební stranu, a sice stranu Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska). Následně označil křížkem před jménem kandidáta 6 kandidátů z jiných volebních stran. Vzhledem k tomu, že za vybranou volební stranu Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska) kandidovalo pouze 20 kandidátů, měla tato strana obdržet 20 hlasů. V jeho volebním okrsku 19006 však dle výsledků zveřejněných Českým statistickým úřadem nedostalo posledních šest kandidátů na kandidátní listině této strany žádný hlas. Dotazem na Oddělení voleb Odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra České Republiky si navrhovatel ověřil, že udělil-li svůj hlas volební straně s 20 kandidáty, mohl

ještě udělit 45 hlasů dalším jednotlivým kandidátům ostatních volebních stran, bez vlivu na počet hlasů, které dostane jedna jím zvolená strana označená křížkem. Nemá důvod se domnívat, že existuje důvod, pro který byl jeho volební lístek označen jako neplatný, naopak se domnívá, že došlo ke špatnému sečtení hlasů minimálně v uvedeném volebním okrsku (19006), což mohlo ovlivnit výsledek voleb. Proto podal návrh na vydání rozhodnutí o neplatnosti voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy ve dnech 10. 10. - 11. 10. 2014 na základě § 60 odst. 3 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Městský soud v Praze si k věci vyžádal vyjádření od ostatních účastníků, jakož i dokumentaci včetně hlasovacích lístků, a zjistil tyto pro věc podstatné skutečnosti:

Odpůrce Magistrát hlavního města Prahy ve vyjádření ze dne 31. 10. 2014 k návrhu uvedl, že nemůže zcela vyloučit eventualitu nesprávně započteného či nezapočteného hlasu voliče pro konkrétního kandidáta, byť je přesvědčen, že systém zpracování výsledků hlasování je technicky nastaven takovým způsobem, aby možnost chyb při sčítání hlasů v maximální míře eliminoval. Odpůrce má za to, že na namítanou vadu při sčítání hlasů okrskovou volební komisí je třeba nahlížet optikou celkových výsledků voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy, tj. je na místě zvažovat, zda vada spočívající v navrhovatelem namítaném nesečtení hlasů pro šest kandidátů politické strany Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska) mohla mít vliv na výsledek voleb do zastupitelstva do té míry, že mohlo být toto zastupitelstvo zvoleno v jiném složení. Odpůrce v této souvislosti cituje názor Ústavního soudu vyjádřený v rozhodnutí II. ÚS 37/07 ze dne 31. 1. 2007, který Ústavní soud opakovaně označil za základní interpretační maximu zákonné úpravy volebního soudnictví: *„volební soudnictví nezná absolutní vady volebního řízení (tzv. absolutní zmatky volebního řízení), tj. takové porušení ustanovení volebního zákona, které by mělo za následek automatické zrušení voleb, volby kandidáta nebo hlasování. Všechny možné vady a pochybení je v tomto smyslu třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb do zastupitelského orgánu jako takového nebo na výsledek volby konkrétního kandidáta, popř. na výsledek hlasování, a to podle principu proporcionality. Řízení je založeno na ústavním principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny. Úprava ověřování voleb je přitom alternativně založena na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti (princip potenciální kauzality ve volebním soudnictví). Z toho třeba dovodit, že rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát. Podstatné však je, že zrušení voleb nelze pojímat jako sankci za porušení volebních předpisů, nýbrž jako prostředek k zajištění legitimacy zvoleného orgánu.“*

Dále Magistrát hlavního města Prahy uvedl, že z výsledků voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy vyplývá, že politická strana Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska) získala v těchto volbách 17 389 hlasů voličů, tj. 0,08 % z celkového počtu platných hlasů voličů. Lze tedy objektivně konstatovat (aniž by měl odpůrce v úmyslu jakkoli bagatelizovat volební výsledek zmíněné politické strany), že se jedná o subjekt s velmi nízkou voličskou podporou. Z volebních výsledků pak dle názoru odpůrce jasně vyplývá, že namítané nezapočtení hlasů navrhovatele pro některé

kandidáty výše uvedené politické strany by nemohlo mít na výsledek voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy žádný vliv. Jinak řečeno, porušila-li okrsková volební komise zákon tím způsobem, že nezapočetla hlasy navrhovatele pro šest kandidátů Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska), není toto porušení zákona způsobilé ovlivnit výsledek voleb. S přihlédnutím k těmto uvedeným skutečnostem odpůrce navrhl, aby soud návrh na vydání rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy se zamítl.

Odpůrkyně Komunistická strana Čech a Moravy ve vyjádření ze dne 5. 11. 2014 uvedla, že vycházejí z volebních výsledků, domnívá se, že na celkové výsledky voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy neměla navrhovatelem zmíněná okolnost žádný podstatný vliv.

Odpůrkyně Česká strana sociálně demokratická se ve vyjádření ze dne 7. 11. 2014 ztotožnila s vyjádřením Magistrátu hlavního města Prahy. S odkazem na judikaturu správních soudů ve věcech volebních a na rozhodování Ústavního soudu uvedla, že význam všech možných vad a pochybení v rámci volebního řízení je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb do zastupitelského orgánu jako takového nebo na výsledek volby konkrétního kandidáta, popř. na výsledek hlasování, a to podle principu proporcionality. Povinností volebního soudu je proto zkoumat, do jaké míry mělo nebo mohlo mít tvrzené porušení zákona vliv na výsledek hlasování, který je nutno chápat nikoliv ve smyslu mechanického součtu odevzdaných hlasů v jednom volebním okrsku, nýbrž ve vztahu k účelu a cíli takového hlasování, kterým je rozhodnutí o zvolení konkrétních kandidátů a určení pořadí jejich náhradníků. Navrhla proto, aby soud návrh zamítl.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Navrhovatel odůvodnil svůj návrh na vyslovení neplatnosti voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy tvrzením, že na svém volebním lístku označil křížkem volební stranu Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska) a následně označil křížkem před jménem kandidáta 6 kandidátů z jiných volebních stran. Vzhledem k tomu, že za volební stranu Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska) kandidovalo pouze 20 kandidátů, měla tato strana obdržet 20 hlasů. V jeho volebním okrsku 19006 však dle výsledků zveřejněných Českým statistickým úřadem nedostalo posledních šest kandidátů na kandidátní listině této strany žádný hlas. Měl tedy za to, že došlo ke špatnému sečtení hlasů minimálně v uvedeném volebním okrsku 19006, což mohlo ovlivnit výsledek voleb.

Městský soud v Praze provedl fyzickou kontrolu hlasovacích lístků odevzdaných při volbě do Zastupitelstva hlavního města Prahy ve volebním okrsku 19006 a zjistil, že mezi odevzdanými platnými hlasovacími lístky se nachází právě jeden, který odpovídá tomu způsobu hlasování, který popsal navrhovatel. Volič v něm tedy označil křížkem stranu Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska) a nadto dalšími křížky označil šest kandidátů z dalších volebních stran.

Vyhodnocením tohoto hlasovacího lístku pak dospěl Městský soud v Praze k závěru, že volební komise v okrsku 19006 započítala hlasy z tohoto lístku pro

kandidáty strany Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska) nesprávně, tedy v rozporu se zákonem.

Podle ust. § 40 odst. 5 písm. c) zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, okrsková volební komise po posouzení hlasovacího lístku (§ 41) započte platný hlas pro kandidáta takto:

je-li označena volební strana a zároveň jednotliví kandidáti ostatních volebních stran, obdrží nejdříve hlas každý jednotlivě označený kandidát ostatních volebních stran a poté v pořadí dle hlasovacího lístku tolik kandidátů označené volební strany, kolik činí rozdíl počtu volených členů zastupitelstva a počtu jednotlivě označených kandidátů.

Jestliže počet volených členů zastupitelstva činil v hlavním městě Praze 65 a počet jednotlivě označených kandidátů v předmětném hlasovacím lístku činil 6, pak podle předmětného hlasovacího lístku mělo hlasy obdržet v pořadí podle hlasovacího lístku právě 59 kandidátů označené volební strany Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska), neboť $65 - 6 = 59$. Jelikož tato volební strana kandidovala do Zastupitelstva hlavního města Prahy pouze 20 osob, pak každý z těchto kandidátů měl obdržet hlas (nepočítaje v to případné hlasy preferenční od jiných voličů).

Z úředních údajů o výsledku voleb, dostupných na webových stránkách Českého statistického úřadu <http://www.czso.cz/> je zřejmé, že kandidátům strany Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska) byly ve volebním okrsku 19006 přiděleny hlasy takto:

Kandidát poř.	Počet hlasů		
číslo	příjmení, jméno, tituly	abs.	v %
1	S. V.	2	11,76
2	T. M. PhDr.	2	11,76
3	K. M. Ing.	2	11,76
4	Š. R. RNDr.	1	5,88
5	K. P. JUDr.	1	5,88
6	K. D.	1	5,88
7	N. V. MUDr.	1	5,88
8	R. O.	1	5,88
9	Š. K. Ing.	1	5,88
10	L. M. MgA.	1	5,88
11	K. B. Mgr.	1	5,88
12	L. M. PhDr.	1	5,88
13	O. V. MUDr.	1	5,88
14	Č. M.	1	5,88
15	B. M.	0	0,00
16	R. P. JUDr.	0	0,00
17	K. M.	0	0,00
18	T. H.	0	0,00
19	H. I. Mgr. Bc.	0	0,00
20	H. P.	0	0,00

<http://www.volby.cz/pls/kv2014/kv111111?xjazyk=CZ&xid=1&xdz=4&xnumnuts=1100&xobec=554782&xokrsek=19006&xstrana=55&xstat=0&xvyber=1>

Kandidátům na pořadovém místě 15 až 20 tedy nebyl připsán hlas ani jediný, ačkoliv přinejmenším na základě hlasovacího lístku, jímž argumentoval navrhovatel a který byl nalezen v dokumentaci k volbám, měli obdržet hlas také.

Za tohoto stavu věci proto Městský soud v Praze konstatoval, že hlasy, které straně Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska) udělil navrhovatel, byly započteny mylně a že tato volební strana byla postupem okrskové volební komise v okrsku 19006 zkrácena o šest hlasů. V tomto je tedy nutno dát navrhovateli za pravdu.

Městský soud v Praze pak dále zkoumal, zda tato vada měla takový vliv na výsledky voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy, aby odůvodňovala závěr o jejich neplatnosti.

Podle usnesení Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2007, sp. zn. II. ÚS 37/07, „... volební soudnictví nezná absolutní vady volebního řízení (tzv. absolutní zmatky volebního řízení), tj. takové porušení ustanovení volebního zákona, které by mělo za následek automatické zrušení voleb, volby kandidáta nebo hlasování. Všechny možné vady a pochybení je v tomto smyslu třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb do zastupitelského orgánu jako takového nebo na výsledek volby konkrétního kandidáta, popř. na výsledek hlasování, a to podle principu proporcionality. Řízení je založeno na ústavním principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny. Úprava ověřování voleb je přitom alternativně založena na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti (princip potenciální kauzality ve volebním soudnictví). Z toho třeba dovodit, že rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát.“

Blíže se ke způsobu hodnocení zjištěných volebních vad vyjádřil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004-12, v němž uvedl, že – pokud je návrhem zpochybněna volba všech zvolených kandidátů – pak „... za základní předpoklady vyhovění tomuto typu volební stížnosti je – v obecné rovině – nutno označit především tři následující: (1.) protizákonnost, tzn. porušení některých ustanovení zákona č. 62/2003 Sb.; (2.) vztah mezi touto protizákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno volební stížností a (3.) zásadní intenzitu této protizákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volbu předmětného kandidáta. Jinak řečeno, tato intenzita musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání nedošlo, nebyl by tento kandidát zřejmě vůbec zvolen. Zjednodušeně řečeno tedy tato intenzita způsobuje „zatemnění“ volebních výsledků, tzn. jejich zásadní zpochybnění.“

Městský soud v Praze tyto závěry aplikoval přiměřeně i na nyní projednávanou věc, byť v ní se navrhovatel domáhal nikoliv neplatnosti volby konkrétního kandidáta, ale neplatnosti voleb.

Jak je uvedeno výše, porušení volebního zákona v důsledku nesprávného přidělení hlasů kandidátům strany Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska) soud konstatoval. Následně pak musel zkoumat, zda toto porušení mělo příčinný vztah k výsledkům voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy a zda tato protizákonnost dosáhla intenzity tak zásadní, aby ve svých důsledcích přinejmenším výrazně zpochybňovala celé tyto volby.

Z důvodů dále vyložených pak Městský soud v Praze dospěl k závěru, že zjištěná protizákonnost neměla a ani nemohla mít příčinný vztah k výsledkům voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy a nedosáhla intenzity tak zásadní, aby mohla výrazně zpochybňovat celé volby.

Soud zde vyšel především z celkových výsledků voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy a z podílu volebního výsledku strany Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska) na celkovém výsledku.

Jak je zřejmé z údajů zveřejněných Českým statistickým úřadem na webové stránce

<http://www.volby.cz/pls/kv2014/kv1111?xjazyk=CZ&xid=1&xdz=4&xnumnuts=1100&xobec=554782&xstat=0&xvyber=0>,

voliči odevzdali pro stranu Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska) 17 389 hlasů, což po přepočtení činí 0,27 % platných hlasů. Z výsledků je rovněž zřejmé, že hranici 5%, stanovenou v ust. § 45 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, překročilo pouze 7 volebních stran a hnutí. Přitom nejméně úspěšný z těchto subjektů, Česká pirátská strana, dosáhl celkově 5,31 %, a to na základě volebního zisku 1 101 081 hlasů, který je o dva řády vyšší, než jakého dosáhla Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska). Pro úplnost lze poukázat na to, že k zisku místa zastupitele v Zastupitelstvu hlavního města Prahy nepostačoval ani volební výsledek, který je o jeden řád vyšší, než jakého dosáhla Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska), protože zastupitelem se nestal ani žádný z kandidátů, které navrhla Strana svobodných občanů, která s počtem 741 503 hlasů dosáhla 3,57 %.

Z uvedených údajů je tedy zřejmé, že volební výsledek, jehož dosáhla Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska), nepostačoval k zisku místa zastupitele v Zastupitelstvu hlavního města Prahy, a to v takové míře, kterou nemohlo zjištěné pochybení okrskové volební komise v okrsku 19006 nijak ovlivnit, neboť z údajů uvedených výše vyplývá, že volební zisk této strany by musel dosáhnout více než 1 milionu hlasů. Ztráta šesti hlasů je za tohoto stavu naprosto marginální a irelevantní a byť se jednalo o porušení volebního zákona, nemohl jím být celkový výsledek voleb nijak ovlivněn.

Městský soud v Praze proto po přezkoumání věci dospěl k závěru, že návrh na neplatnost voleb nebyl podán důvodně, a proto jej zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 93 odst. 4 soudního řádu správního, podle něhož právo na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků nárok.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 1 soudního řádu správního).

V Praze dne 13. listopadu 2014

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová